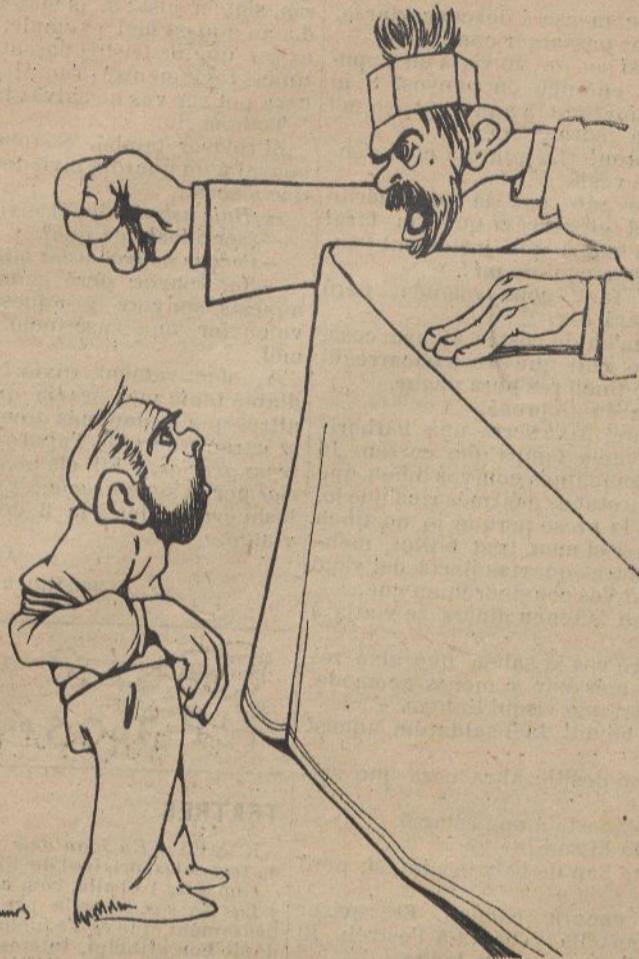

AL JUTJAT

— Vosté ja és un reincident!
— No senyor. Jo no soch mes qu'un infelís lladremané.

(Dib. de FARRIOLS.)

indecencias més irreverentes a lo sagrat. No 's fan prossélits de real ordre. ¡No! Creix y arrela l'idea y sentiment per amor a un exemple fortificador.

«Hi ha collegi de jesuitas que té més debiles protestants que catòlics. Y, no obstant, ni 's obligan a oír missa ni 's rebutjan en las classes. A lo primer traclan de que una persuassió causi una evolució en la voluntat y de motu-propri 's fassi la conversió. Y no 's rebutjan perquè las mensualitats són business is business, sense 'ls quals no hi há vida positiva.

«Als Estats Units, exceptuant Nova York, que és una ciutat indiferenta, cosmopolita y sui generis, és absolutament indispensable tenir una religió, sigui del color que sigui: sense una no pot estarhi ningú.

«Per aixó veurá que Morgan, el gran Morgan, abans d'entrar a l'oficina 's fica a la seva Iglesia a llegir uns párrafos de la Biblia, aquest llibre que serveix pera tot y pera tots y hasta 's presta a declarar-lo immoral si un s'hi enpenya; però aquestas manifestacions no trascendexen a l'exterior ni tenen més alcans que las satisfaccions de l'esperit. Nostre gran J. M.ª Pereda, que va estar set anys sense anar al seu poble perquè no li havían deixat portar un pendó, no té justificant a l'América.

«Veü l'immensitat de preocupacions y tonterías que existeix entre 'ls nostres de la crosta d'abaix y els yankees de la crosta de dalt?

«Donchs per aixó he volgut criticar l'absoluta negació de que 'l catolicisme fos incompatible ab la República, y la República necessita de tots, y tot lo que sigui excluir una classe és fer enemichs de la llibertat donant fermesa a la monarquia.

«Tenim aquí de governador a Mr. Magoon, que és una preciositat. ¿Que 'ls catòlics li fan una invitació? Allí va ell si enten que li convé. ¿Que 'ls presbiterians inauguran una Iglesia? Donchs vinga un distintiu y calantse un sobrellís entona també en el coro de las alabansas.

«Y, amigo, com que ara aquí fan la competencia altras religions, cada una procura llevarse la parroquia pels medis més afalagadors, y creguim que a Espanya faría falta aixó també, perquè

sería 'l millor desinfectant de l'oscurantisme, y lo que avuy dona tant de fum, allavors sería llum intensa com és en altres latituts.

«Aquí té, donchs, explicat com un liberal y republicá pot esser defensor del catolicisme, y com un catòlich desitjós de la prosperitat y puresa del seu ideal religiós demani pera Espanya unas quantas Iglesias d'altres temas.

«Es extrany aixó? Crech que no.»
Diuen prou aquests párrafos ells sols pera que nosaltres tinguéem necessariat d'afegirhi 'l més mínim comentari.

Unicament consignarém que 'ls hem reproduhit perquè creyém que vénen molt a tom en uns moments en que 's discuteix aquí ab tanta passió la qüestió del pressupost de cultura. Si 'ls catòlics dels Estats Units hi prenguessin part, no podrían fer coro ab els catòlics d'aquí, que tan cegament obeheixen a las sugestions d'un purpurat y als interessos polítichs de las taifas de l'intolerancia.

EL PRESSUPOST DE CULTURA

Fou aprovat en todas las sevas parts, en una llarga sessió comensá 'l divendres a la tarde y no terminá fins a la matinada del dissabte. Alguns regidors—pochs per fortuna—no tingueren reparo en cambiar d'opinió, alegant que s'atenían a lo que pensavan els seus electors, prenent per tals al cardenal Cassanyas, que sería molt difícil saber si va votarlos. Però, en fi, catòlics són de l'antich sistema, y no ja sols com a particulars, sinó com a regidors, no tenen més voluntat que la del seu rabadá espiritual.

El Sr. Layret pronunciá un notable discurs posant de relleu l'incorrecta conducta dels que en las sevas funcions de

representants del poble de Barcelona 's deixan dominar per aquesta mena de compromisos, y els hi feu notar que, a l'esperar del poder central la revocació de l'obra de l'Ajuntament, abdicavan de la seva qualitat d'autonomistas.

Fácilment se presúm la sort que li cabrá a un dels projectes més hermosos concebuts per l'actual Ajuntament barceloní. Els enemichs de la cultura apuraran tots els medis pera ferlo fracassar; vindrá la revocació de l'acort per part de l'arcalde, qui també s'ha posat a las ordres del cardenal; y, en últim terme, vindrá la desaprovació del Govern.

Peró aixis y tot s'haurán desllindat els camps, y, quan Barcelona sigui cridada a nombrar els seus representants, no dubtem un moment que imposará 'l predominio de las sevas ideas progressivas.

L'acort que era fruit d'una lleal y honrada transacció, será dirimit en última instancia en el camp candent de la lluita política.

Mala obra han fet a la causa solidaria els qui, en lloch de respectar la decisió de la majoría de la Corporació municipal, que a la fi és la llegítima representació de la ciutat, s'han posat al servey dels ultramontans y dels cacichs, ansiosos de recobrar dintre de Barcelona 'l seu perdit predominio.

Observa 'l corresponsal d'un estimat confrare que aquí a Espanya tots els ministeris tenen relacions ab representants de casas extranjeras, las quals proveheixen de tot als nostres burócratas. A despit de las disposiciones de la ley, fins el paper d'escriure que gastan els nostres diputats y senadors és extranger, y lo mateix succeheix a tots els ministeris.

«A qué és deguda aquesta manifestació especial del patriotisme?»

Algú sospita que si 's dona preferencia als artefices extrangers, és perquè sol ser més difícil saber el preu corrent dels mateixos.

Ja poden, donchs, dir, ab el personatje de la comedia:

—«Ahora lo comprendo todo.»

En Romanones, discutint l'altre día ab en Maura, va fer notar que en deu anys s'han aumentat en 300 milions els gastos del pressupost d'Espanya.

Fixinse bé en el temps: en deu anys justos y cabals. És a dir: desde 1898, la fetxa fatídica de la pérdida de las colonias, fins avuy.

Precisament quan per haver deixat de possehir aquell immens patrimoni, aconsellava 'l bon sentit un régimen reparador de regularitat y economías, continúan y s'acreixen els inveterats despilfarros. Se fa al revés de lo que 's faría en tota casa regularment administrada. Els governs oligárquichs són aixis: com més flaca y esqualida és la vaca que tenen al seu poder, més sense pietat la munyeixen.

Desde que s'han tornat a obrir las Corts, las cosas continúan com sempre.

A pesar de que en Moret, cedint, segons se suposa, a elevadas indicacions, s'ha compromés a facilitar l'obra d'en Maura, la discussió del projecte d'Administració local marxa ab una lentitut desesperant pera l'Amo Toni, a qui, per altra part, s'atribueixen propósitos de tirar al dret qualsevol día. El fet és que, gracias al desconcert de las oposicions, la situació conservadora s'aguanta, acreditantse la veritat de l'antich adagi: «En terra de cegos el borni és rey.»

En el Senat s'ha donat l'última má a la ley contra 'l terrorisme, que no és mes que una nova rematxada a las disposiciones opressoras de la llibertat de imprenta. De manera que 'l terrorisme, que després del fallo Rull semblava haver-se acabat a Barcelona, pendrá una nova forma si arriba a ser ley definitiva 'l malaventurat projecte Maura, tan carregat d'amenassas y embutit d'arbitrariedades.

No és extrany que ab tot aixó se senti tan deprimid l'esperit públich. La Solidaritat catalana és qui deuria orientar a l'opinió, portant a cumpliment, lo més aviat possible, els acorts presos en la reunió de casa en Vallés y Ribot, sobre

A LA RAMBLA

— Mama, vull una bomba.
— ¡Calla, desgraciad!

(Dib. de CAPUZ.)

tot el que 's refereix a la derogació de la Ley de jurisdiccions, que ja comensa a sumar entre 'ls seus enemichs als mateixos que la feren.

Una campanya en aquest sentit, sería quan menos altament confortadora, demostrant la rahó de ser y l'eficacia del moviment solidari.

«El llenguatge figurat destruit per la figura,

una cosa és la pintura y un'altra la realitat.»

M'aymia— ¡oh bella aymia!—
Es una eterna font de poesia.

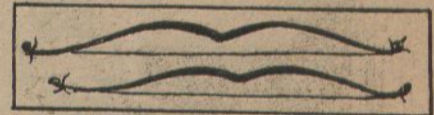
La seva boca és xica y en armonías rica, y és roja y posturera: és ni menos ni més que una cirera.

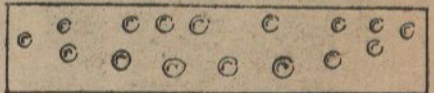
Els seus ulls rutilants lluheixen igualment que dos brillants.

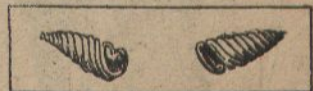
L'arch de las sevas celles són dos archs tan perfectes que Amor podria ab ellas fer aitals desperfectes que als cors faría veure las estrelles.

Las sevas dents hermosas són duas restelleras delitosas d'irreprochables perlas que qui pogués haverlas tindria en cada una una inmensa fortuna.

Y las sevas orellas nacarinas són corcullas divinas que, molt més que petxinas, de tan y tan refinadas semblan caragolinas del Paradís joguinas.

Ma pintura és exacta y ajustada, no és gens exagerada; y, aixis y tot, la magistral pintura al seu costat posada sembla una sombra impura de tanta joya, gracia y hermosura.

Y, si no, giréu plana y ja veureu, senyors, quina fulana!